

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет імені Михайла Драгоманова
Факультет іноземної філології
Кафедра прикладної лінгвістики та перекладознавства

**«Нові світи:
переклад як інструмент пізнання»**

**збірка перекладів учасників
X Міжнародного студентського конкурсу перекладу**

Київ – 2026

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (протокол № 9 від 23 квітня 2026 р.)

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії:

Леміш Наталія Євгенівна – декан факультету іноземної філології, професор кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктор філологічних наук, професор.

Заступники голови редакційної колегії:

Сафонова Наталія Миколаївна – завідувач кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук, доцент;

Матвєєва Світлана Анатоліївна – професор кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктор філологічних наук, професор;

Шопін Павло Юрійович – доцент кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктор філософії з філології, доцент; голова журі конкурсу.

Члени редакційної колегії:

Алексєєва Ольга Миколаївна – доцент кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук, доцент;

Онищук Марія Іванівна – доцент кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук, доцент.

«Нові світи: переклад як інструмент пізнання»: збірка перекладів учасників X Міжнародного студентського конкурсу перекладу : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026. 32 с.

У збірці перекладів учасників X Міжнародного студентського конкурсу перекладу «Нові світи: переклад як інструмент пізнання» представлено переклади, що їх виконали переможці конкурсу за чотирма номінаціями, а саме: *номінація 1* – переклад англійського поетичного твору українською мовою; *номінація 2* – переклад українського поетичного твору англійською мовою; *номінація 3* – переклад тексту української пісні англійською мовою; *номінація 4* – переклад тексту англійської пісні українською мовою.

Матеріали збірки надають можливість ознайомитися з творчими результатами обдарованої молоді й отримати уявлення про індивідуальне володіння словом майбутніми перекладачами й викладачами. Переклади подано в авторській редакції без уніфікації мовностилістичних рішень, що відображає індивідуальні перекладацькі стратегії учасників.

© Автори перекладів, 2026.

© УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026.

Цей матеріал ліцензовано за умовами Creative Commons Attribution – NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0).

Використання дозволене лише для некомерційних цілей із зазначенням авторства.

Покликання на ліцензію: <https://tinyurl.com/2u3yjyn3>

ЗМІСТ

<i>Номінація 1</i>	4
Переклад англійського поетичного твору українською мовою:	
Тетяна Буджак	5
Варвара Бурмістрова	6
Софія Грипась	7
Юрій Петров	8
Софія Чепур	9
Світлана Шило	10
<i>Номінація 2</i>	11
Переклад українського поетичного твору англійською мовою:	
Дмитро Артюшок	12
Катерина Бурляй	13
Євгенія Гуменюк	14
Сергій Косенко	15
Юрій Петров	16
Катерина Рябоконт	17
<i>Номінація 3</i>	18
Переклад тексту української пісні англійською мовою:	
Юліана Вишневіська	19
Софія Грипась	20
Олена Забарна	21
Аліна Калашнікова	22
Валерія Сидорова	23
Софія Хребтак	24
<i>Номінація 4</i>	25
Переклад тексту англійської пісні українською мовою:	
Софія Бурлаченко	26
Олексій Древницький	27
Влада Друзд	28
Анна Криворучко	29
Богдан Сінчук	30
Наталія Талалаївська	31

Переклад англійського поетичного твору українською мовою

ОРИГІНАЛ

Dream of the Raven

Ada Limón

When the ten-speed, lightweight bicycle
broke down off the highway lined thick
with orange trees, I noticed a giant raven's
head protruding from the waxy leaves.
The bird was stuck somehow, mangled in
the branches, crying out. Wide-eyed, I
held the bird's face close to mine. Beak to
nose. Dark brown iris to dark brown iris.
Feather to feather. This was not the
Chihuahuan raven or the fantailed raven
or the common raven. Nothing was
common about the way we stared at one
another while a stranger untangled the
bird's claws from the tree's limbs and he,
finally free, became a naked child
swinging in the wind.

ПЕРЕКЛАДИ

Тетяна Буджак

Сон ворона

Ада Лімон

Коли шосейний велосипед зламався на трасі,
густо обсаженій апельсиновими деревами,
я помітила велетенську голову ворона,
що визирала з-поміж вощеного листя.
Якимось чином птах застряг, поранився
гілками і кричав. Приголомшена, я
піднесла його голову впритул до свого обличчя.
Дзьоб до носа. Брунатна райдужка до брунатної райдужки.
Пір'їнка до пір'їнки. Це був не
ворон мексиканський, не ворон короткохвостий,
ані ворон звичайний. Не було нічого
звичайного в тому, як ми впритул дивилися одне
на одного, поки якийсь незнайомиць
визволяв кігті птаха з обіймів дерева,
і він, нарешті звільнений, став голим дитям,
яке гойдалося в обіймах вітру.

Воронячий сон

Ада Лімон

Коли легкий гоночний велосипед зламався,
з'їхавши з магістралі, облямованої
апельсиновими деревами, я помітила кремезну
воронячу голову, що стриміла з вощеного листя.
Птах казна-як застряг, скалічений гілками,
і ридав. Широко розплющивши очі, я
піднесла пташине лице до мого. Дзьоб
до носа. Темно-кара райдужка до темно-карої райдужки.
Перо до пера. Як цей ворон не був мексиканським,
короткохвостим чи звичайним, так нічого звичайного
не було і в тому, як ми вдивлялися одне
в одного, доки хтось виплутував птахові кігті
з деревних кінцівок, і він,
нарешті вільний, став нагим дитям,
котре колисав вітер.

Сон крука

Коли мій легкий швидкісний
велосипед зламався на узбіччі шосе,
густо обсадженого апельсиновими
деревами, я помітила величезну
голову крука, що визирала з густого
блискучого листя.

Застраглий і понівечений гіллям птах
кричав. З широко розкритими очима я
притиснула його голову до своєї.

Дзьоб до носа. Каре око до карого
ока. Перо до пера.

Це був не мексиканський, не
короткохвостий і не звичайний крук.
Нічого звичайного не було і в тому,
як ми дивилися одне на одного, поки
незнайомиць виплутував пташині
пазурі з гілля. Нарешті звільнившись,
крук обернувся оголеним дитям, що
хиталося у повітрі.

Круковий сон

Еда Лімон

Коли легкий велосипед на десять швидкостей зламався
край траси, рясно оперезаної деревами помаранчі,
я помітила голову велетенського крука,
що стирчала з воскового листа. Птах якось застряг,
понівечений у гіллі, і волав. Широко розплющивши очі,
я тримала пташине обличчя близько до свого.
Дзьоб до носа. Кара райдужка до карої. Перо до пера.
Це не був крук мексиканський чи крук
короткохвостий, чи крук звичайний.
Та нічого звичайного в тім не було,
як ми вдивлялися одне в одного,
поки незнайомиць виплутував пташині пазурі з віт,
і він, врешті вільний, став голим дитям,
що колихалося на вітрі.

Сон Ворона

Ада Лімон

Коли мій легкий,
десятишвидкісний велосипед
зламався край шосе, густо
усадженого апельсиновими
деревами, я помітила - як з поміж
вощеного листа виглядає
велетенська вороняча голова.
Птах якимось чином застряг,
скручений у гіллі, і голосно
кричав. Захоплено, я піднесла
обличчя птаха до свого. Дзьоб до
носу. Темно-каре око до
темно-карого ока. Пір'їна до
пір'їни. Це був не мексиканський
ворон, не короткохвостий крук, і
не звичайний ворон. Нічого
звичайного не було в тому як ми
дивились одне на одного, поки
незнайомиць виплутував кігті
птаха з гілок дерева. І птах,
нарешті вільний, став оголеним
дитям, що гойдалося на вітрі.

Птах із мого сну

Мій стрімкий, легкий двоколісний
зламався, і я зіскочила на узбіччі шосе,
що тонуло в гущі апельсинових дерев.
Погляд натрапив на здоровенного крука,
голова якого стирчала з лискучого ніби
натертого воском листя.
Птах, заплутавшись у гіллі, зболено
кричав. Забувши, як кліпати, я
наблизила своє обличчя до його: ніс –
до дзьоба, темні очі – до темних очей,
моя жага – подібна до його жаги свободи.
То не був ані мексиканський, ані
короткохвостий, ані звичайний крук.
Було щось незвичайне в тому, як ми
дивилися одне одному у вічі, поки
незнайомиць визволяв кігті птаха, і той,
невинний, нарешті вільний, мов дитя,
полетів, заколисаний в обіймах вітру.

Переклад українського поетичного твору англійською мовою

ОРИГІНАЛ

Валерій Пузік

ми сидимо над зброєю
як герої фільму
який ніхто не зніме
і ніхто не подивиться

говоримо мало
переважно про дурниці
бо серйозні теми
тут або смішні
або смертельні

— думаєш після всього
ми будемо любити тишу? —
каже хтось
витрушуючи землю з магазину
наче готує місце для ще одного дня

— може й будемо
якщо доживемо —
і пауза
така довга
що навіть смерть могла б знудитись
і піти на перекур

— дивно правда?
ці штуки знають про нас більше
ніж наші рідні
уявляєш
який би вийшов фільм
якби зброя говорила?

і знову тиша
хитка
нервова
як тонка тріщина в стіні нори
яку всі намагаються не помічати

— думаєш ми виглядаємо
героїчно?
— ні
— чому так впевнено?
— герої пахнуть інакше

метал холодний
упертий
зрозуміліший за людей

змащуємо механізми
перевіряємо те
що й так працює
просто щоб руки мали роботу
а думки — ні

— давай зачекаємо титри
а раптом ще буде сцена після?
— тут?
— ну... раптом

ми сидимо
чекаємо
титри вперто не з'являються

і це чомусь
дуже схоже на правду

27 листопада 2025 року

ПЕРЕКЛАДИ

Дмитро Артюшок

We sit here, huddled over our iron,
like heroes in a movie
that no one will ever film
and no one will ever watch.
We don't talk much,
mostly about nonsense,
because the serious stuff out here
is either a joke
or a death sentence.
— "Do you think after all this
we'll come to love the silence?"
someone asks,
shaking the dirt from a magazine
as if clearing out a room for one more
day.
— "Maybe we will.
If we make it that far."
— And then a pause so long
that even Death might get bored
and step out for a smoke.
— "Strange, isn't it?
These things know more about us
than our own families do.

Can you imagine
what kind of movie it'd be
if the guns started talking?"
Silence again.
Shaky.
Twitching.
Like a hairline crack in a bunker wall
that everyone tries to ignore.
— "Do you think we look
heroic?"
"No."
"Why so sure?"
— "Heroes smell different."
The metal is cold,
Stubborn,
easier to understand than people.
We grease the gears,
checking parts
that already work,
just to give the hands a job
and keep the mind out of it.
"Let's wait for the credits.

sitting over guns
like movie heroes
of a film no one will shoot
nor will watch

we talk little
mostly of nonsense
as serious topics
are either funny
or fatal.

— do you think in the end
we will enjoy silence? —
asks somebody
shaking the dirt out of
magazine
like loading it yet
for another day

— maybe we will
if we live —
the pause is
so long
even death would get restless
and go have a smoke

— strange, isn't it?
these things know us
better
than our loved ones.
can you imagine
what a movie
would talking guns make?

another pause

it is fragile
unnerving
like small crack
in the burrow
everybody tries
not to see

— do we look heroic?
— we don't
— why so sure?
— they smell different

cold wilful
metal
feels more natural than people.

greasing the gears
we check
what sure is working
just to keep the hands busy
and mind numb

— let's wait for the credits
what if there is
a scene after?
— here?
— well...what if?

we sit
waiting
the credits won't come

and for some reason
it really rings true

November 27, 2025

we sit over the gear
like movie characters
that no one will ever film
and no one will ever watch
we talk little
mostly about trifles
because serious topics
here are either funny
or fatal
— do you think after all this
we will love the silence? —
someone says
shaking the dirt from a magazine
as if preparing a spot for one more day
— maybe we will
if we make it through —
and the pause
is so long
that even death could get bored
and go for a smoke break
— strange, isn't it?

these things know more about us
than our own kin
imagine
what a movie it would be
if the weapons could speak?
and silence again

unsteady
nervous
like a thin crack in a burrow wall
that everyone tries not to notice
— do you think we look
heroic?
— no
— why so sure?
— heroes smell different
cold metal
stubborn
easier to understand than people
we grease the mechanisms
checking things
that already work
just to keep the hands busy
but the thoughts — not
— let's wait for the credits
what if there's a scene after?
— here?

— well... just in case
we sit
we wait
the credits stubbornly won't appear
and for some reason
this feels
very much like the truth

hunching over our weapons
like movie heroes
in a film no one will shoot
and no one will see

we speak little of things
mostly some silly
anything more
is either amusing
or fatal

— you think after all this
we'll love the silence? —
someone asks
shaking out the dirt from the magazine
as if making room for another day

— maybe we will
if we don't get killed —
and then a pause
a pause so long
death itself would get bored waiting
around
and go for a smoke

— strange, huh?
the things know more about us
than our own families

imagine
the movie we'd get
if guns could talk?

and silence again
tense
thin
like a crack in the dugout
that everyone tries best to ignore

— you think we look heroic?
— no
— why so sure?
— heroes smell different

cold metal
defiant
makes more sense than people

oiling the mechanisms
checking what's already in good order
just to keep our hands busy
so our minds won't be

— let's wait for the credits
maybe there's a hidden scene later?
— here?

— well... maybe

sitting
and waiting
no shred of credits to roll

and somehow
all that seems so very true

Юрій Петров

Valeriy Puzik

we sit over our weapons
like heroes of a film
that no one will shoot
and no one will watch
we speak little
mostly nonsense
because serious topics here
are either ridiculous
or deadly
— do you think after all this
we will love the silence? —
someone says
shaking dirt from a magazine
as if making room for one more day
— maybe we will
if we survive —
and a pause
so long
that even death could get bored
and go for a smoke
— weird, isn't it?
these things know more about us
than our loved ones do
can you imagine
the film it would make
if weapons could talk?

and again silence
fragile
nervous
like a thin crack in a dugout wall
that everyone tries not to notice
— do you think we look heroic?
— no
— why so sure?
— heroes smell different
metal is cold
stubborn
easier to understand than people
we oil the mechanisms
checking what already works
just so the hands have work
and the thoughts — do not
— let's wait for the credits
what if there's a post-credits scene?
— here?
— well... what if
we sit
we wait
the credits stubbornly refuse to appear
and this for some reason
feels very much like the truth

The Film That Refuses to End

we sit over our weapons like heroes of a
film
no one will ever shoot
no one will ever watch
we speak little
mostly about nonsense
because serious things here
are either funny
or fatal
— do you think after all this
we'll love silence? — someone asks
shaking dirt from a magazine
as if making room
for one more day
— maybe we will
if we live that long —
and a pause
so long
even death might grow bored
and step out for a smoke
— strange, isn't it?
these things know more about us
than our own families
can you imagine
what kind of movie it would be
if the weapons could talk?

and silence again
unsteady
nervous
like a thin crack in the wall of a dugout
everyone pretends not to see
— do you think we look heroic?
— no.
— why so certain?
— heroes smell different.
metal is cold
stubborn
more understandable than people
we oil the mechanisms
check what already works
just to keep our hands busy
so the thoughts won't be
— let's wait for the credits
what if there's a post-credit scene?
— here?
— well... just in case.
we sit
we wait
the credits refuse to appear
and for some reason
this feels very much like the truth

Переклад тексту української пісні англійською мовою

ОРИГІНАЛ

Музика і слова: **Марина Круть**

Пісне моя

пісне моя сизокрилая
ти неси мене до правди
заспівайся милая моя
тому хто не зрадив

заспівайся милая моя
тому хто тобі не зрадив

пісне моя зірка світова
я тобі служила
ти мені ліками була
коли серце тужило

ти мені ліками була
коли серце тужило

пісне моя розкажи мені
чи когось кохала
я співала людям про любов
та її не знала

я співала людям про любов
та сама її не знала

пісне моя розкажи мені
хто страху не знає
кому серце своє віддала
а мені пісня сказала

кому серце своє віддала
а мені пісня сказала

той хто борець ніколи не помре
бо страху не має
в боротьбі стверджує любов
а любов смерті не зна

в боротьбі стверджує любов
а любов смерті не знає

Пісню можна послухати за покликанням на YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=K3Ua6FhpgSI>

ПЕРЕКЛАДИ

Юліана Вишневська

O my song

O my song, blue-winged and free
Lead me where the truth shall be
Sing for me my darling, pray
To the one who didn't stray

Sing for me my darling, pray
To the one who didn't stray

O my song, my worldwide star
I gave you all, my soul and heart
You were a cure for my grief
Bringing my aching heart relief

You were cure for my grief
Bringing my aching heart relief

O my song, please tell me now
If I've ever loved someone
I sang to people about love
But it was never mine to know

I sang to people about love
But it was never mine to know

O my song, declare me dear
Who has never known the fear
To whom you gave your heart away
The song replied to me one day

To whom you gave your heart away
The song replied to me one day

Song of my heart

Song of silver wings,
I sing with all my heart,
lead me back to the truth.
Sing on, my freely flowing song,
for the one who stayed true.

Sing on, my freely flowing song,
for the one who never left you.

Song of my heart,
star that lights the skies,
to you I have been true.
You were my only remedy
when my heart was aching.
You were my only remedy
when my heart was aching.

My dear song,
would you now tell me –
have you ever known love?
I sang of love to many souls and hearts
yet I never knew it.

I sang of love to many souls and hearts
yet I never ever knew it.

My dear song,
speak for once to me –
who has never known fear?
To whom have you given your heart?
And my song said unto me.

To whom have you given your heart?
And my song said unto me.

The one who stands and fights
will never ever die
for they know no fear.
Love rises in the face of storm
and it lives beyond all endings.

Love rises in the face of storm
and it lives beyond all endings.

My Song

My song, winged in shades of gray,
Carry me toward the truth today.
Sing, my dear, let your voice flow free,
For the one who never betrayed me.

Sing, my dear, let your voice flow clear,
For the one who stayed true, held me near.

My song, a star across the skies,
I have served you with my life.
You were my remedy, my light,
When my heart ached through the night.

You were my remedy, my light,
When my heart ached through the night.

My song, tell me, speak to me,
Did you ever love someone truly?
I sang of love to all around,
Yet in my heart it was not found.

I sang of love to all around,
Yet in my heart it was not found.

My song, tell me, whisper to me,
Who knows no fear, who gives their heart free?
And my song answered softly then,
Who gives their heart, lives beyond the end.

Who gives their heart, lives beyond the end,
The one who fights will never descend,
For fear does not dwell within their soul,
In struggle, love remains whole.

In struggle, love remains whole,
And love knows no death, love knows no death at all.

My song by Maryna Krut

My song, my gentle silver wing,
Carry me through doubt and flame.
Sing to those who still believe,
To hearts that never played the game.

Sing to those who still believe,
To souls that never played the game.

My song, my star above the night,
I was bound to every sound.
You were my healing light,
When my heart was breaking down.

You were my saving light,
When my heart was breaking down.

My song, oh tell me quietly,
Did you ever love someone?
I sang of love so endlessly,
Yet I never knew that one.

I sang of love so endlessly,

Yet I never knew that one.

My song, oh tell me one more thing,
Who has never feared the dark?
To whom you gave your heart to sing -
And the song replied to my heart.

To whom you gave your heart to sing -
And the song replied to my heart.

The one who fights will never fall,
Fearless hearts are born to stay.
In the fight, love conquers all -
Love will never fade away.

In the fight, love conquers all -
Love will never fade away.

my dove-gray song, with wings so wide,
carry me to the truth, my guide.
sing out, my dear, sing loud and true,
to the one who stayed faithful to you.
sing out, my dear, sing loud and wide,
to the one who never left your side.

my song, my bright and morning star, I've served you well, both near and far.

you were the balm, the healing art,
whenever sorrow gripped my heart.
you were the medicine and the grace,
when grief would cloud my weary face.

my song, come tell me, did you know If you've ever loved as you wandered so?

i sang of love to the crowds I'd see,
yet love remained a mystery to me.
i sang of love, its warmth and light,
though I myself never felt it right.
my song, come tell me, who is he
who lives his life from terror free?
to whom did you give your heart away?
and then to me, my song did say
to whom did you give your heart away?
and then to me, my song did say
the one who fights shall never die,
for fear can't reach where spirits fly.
in struggle, love finds its firmest breath,
and love like that knows no such thing as death.
in struggle, love proves its golden worth,
and love like that knows no death on earth.

Oh, my songbird

Oh, my songbird, my ever so dear
Sing a song full of emotion
Tell me if truth is even near,
Chanting of devotion
Tell me if truth is even near,
Chanting of devotion
Oh, my songbird, you're my little star
I'm your loyal servant
My dear, you always heal the scars
Whenever heart is fervent
My dear, you always heal the scars
Whenever heart is fervent
Oh, my songbird, would you tell me, dear
Have you ever known love?
I sang the songs of seventh heaven
Yet, was never one's dove
I sang the songs of seventh heaven
Yet, was never one's dove
Oh, my songbird, would you tell me, dear
The stories of brave soul
How could one just let heart love and be
And my little songbird told me
How could one just let heart love and be
And my little songbird told me
Those who fight they are never truly gone
Love goes on, keeps trying
Bravest hearts have no place for fear
And sincere love is never-dying
Bravest hearts have no place for fear
And sincere love is never-dying

Переклад тексту англomовної пісні українською мовою

ОРИГІНАЛ

The Tiger Lillies

Birds Are Singing in Ukraine

All this will be over soon
And we will sing a happy tune
Flowers and birds sing in the fields
Corpses in the earth to war did yield

And happy lovers are holding hands
To their future making plans
Their fathers killed the corpses underneath
All that's left are bones and teeth

Birds are singing in Ukraine
The monster of Moscow Death has slained
Farmers plough the fields
Corpses in the earth to war yield

Farmers plough the fields
And the corpses in the earth to war yield
Birds sing in Ukraine

Пісню можна послухати за покликанням на YouTube:
https://www.youtube.com/watch?v=CPJR_iXgeyM

ПЕРЕКЛАДИ

Софія Бурлаченко

Тайгер Ліліз

Пташки співають в Україні

Все це скоро минеться,

Щаслива пісня розіллється.

Квіти й пташки в полях співають,

Зачинники війни в землі спочивають.

За руки тримаються щасливі закохані,

Планами на майбутнє вони захоплені.

Батьки їх поклали, хто під ними лежать,

Лиш кості та зуби в могилах стирчать.

Пташки співають в Україні,

Монстра Москви Смерть скосила нині.

Орач виходить у чисте поле,

Тіла в землі — війни то доля.

Фермери знову орють поля,

Тіла в землю війни вкладають.

В Україні пташки співають.

Birds Are Singing In Ukraine

Все це скоро вже мине,
І буде нами весело оспіване.
Квіти й птахи співають у полях,
Війні мерців віддає земля

І щасливі кохані тримаються за руки,
До планів майбутніх рухи.
Батьки мерців внизу згубили.
Тільки кості й зуби там лишили.

Птахи співають в Україні,
Смерть лишила монстра Москви у могилі.
Орють плугарі в полях,
Війні мерців віддає земля.

Орють плугарі в полях,
і війні мерців віддає земля.
Птахи знов співають в Україні

Птахи співають в Україні

Це скоро скінчиться – прийде і цей день,

І ми заспіваєм щасливих пісень,

І квітчасті пташині лунають пісні

На землі, де спочили полегли у війні

Закохані пари під ручку ідуть,

Про прийдешнє своє гомонять, мабуть,

Під ногами – загиблі від їхніх батьків,

Гниють у землі самі зуби й кістки

Птахи співають в Україні

Московському монстру – смерть на чужині

Фермери орють поля,

І тіла полеглих сховала земля

Фермери орють поля,

І тіла полеглих сховала земля.

Птахи співають в Україні

Співають птахи – Україна жива

Невдовзі все скінчиться вмить
Радісна пісня зазвучить
В полях знову розквітне весна
В землі спочинуть ті, кого взяла війна
Закохані разом – рука у руці
Плани на завтра будують усі
Їхніх батьків забрала війна
Лишила кістки – така вже ціна
Співають птахи – Україна жива
Московська почвара – слабка і німа
Тягнеться знову плуг по ріллі
Пам'ять полеглих лишилась в землі
І тягнеться знову плуг по ріллі
Пам'ять полеглих лежить у землі
Співають птахи – Україна жива

В Україні співають птахи

Вже скоро цій битві настане кінець,
І пісня щаслива торкнеться сердець.

Птахи і квіти прикрашають лани,
Тіла ж під землею - це тягар війни.

Щасливі закохані за руки йдуть,
У мріях будують майбутню путь.
Під ними - мерці, що їх вбили батьки,
Лишились йно зуби і голі кістки.

Співають птахи в Україні,
Московський монстр лежить у руїні.

Орач у полі плуг веде,
І мертві тіла війни віддає.

Орач у полі плуг веде,
І мертві тіла війни віддає.

Співають птахи в Україні...

Птахи співають в Україні

Скінчиться все скоро, із дня на день

І ми заспіваєм веселих пісень

У полях співають квіти й птахи

Тіла у землі поклали край війні

Щасливі закохані руки переплели

Плани на завтра будують вони

Їхні батьки вбили тих, хто в землі

Зосталися лиш зуби і кістки гнилі

Птахи співають в Україні

Смерть не лишила від Москви і тіні

Фермери знову орють поля

Трупи війни прийняла земля

Фермери знову орють поля

І трупи війни прийняла земля

Птахи співають в Україні

Навчальне видання

НОВІ СВІТИ: ПЕРЕКЛАД ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІЗНАННЯ

Збірка перекладів учасників X Міжнародного студентського конкурсу перекладу. Київ : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026. 32 с.

Переклади подано в авторській редакції учасників конкурсу.

Матеріали збірки відображають індивідуальне бачення, мовностилістичні особливості та творчі підходи юних перекладачів. Автори перекладів несуть відповідальність за точність передавання змісту оригінальних текстів, добір мовних засобів, власних імен, реалій та інших відомостей.

Відповідальний редактор – Н. Є. Леміш

Відповідальний секретар – Н. М. Сафонова

Технічний редактор – П. Ю. Шопін

Коректор – С. А. Матвеева

Підписано до друку 23 квітня 2026 р.

Ум. др. аркушів 0,7.

Віддруковано з оригіналів.

ВИДАВНИЦТВО

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК № 7896 від 25.07.2023

Продажу не підлягає!